

# РЕШЕНИЕ

№ 1513

гр. В., 14.11.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – В., 13 СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева  
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно  
наказателно дело № 20223110203142 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на: "С. - 91 04" ЕООД против Наказателно постановление № 23-0000405/24.06.2022 година, издадено от Директор на РД"АА", гр. В., с което на основание чл. 104, ал. 7 от ЗАВП на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 91в, т. 1 от ЗАВП.

В жалбата се моли за отмяна на НП като се сочи, че нарушението е маловажен случай и следва да намери приложение разпоредбата на чл. 28, б. "а" от ЗАНН.

В съдебно заседание въззивното дружество се представлява от процесуален представител.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание не се представлява. В придружителното писмо, с което делото е изпратено в съда директорът на РД"АА"В. излага становище за законосъобразност на НП. Отправя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, претендира и за присъждане на възнаграждение за осъществено процесуално представителство.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено

от фактическа страна следното:

На дружеството – жалбоподател "С. – 91 04" ЕООД притежаващо лиценз за превоз на товари на територията на Република България № 14707 валиден до 17.02.2026 г., била извършена комплексна проверка от длъжностни лица към РД "Автомобилна администрация" гр. В., сред които и св. И.. До дружеството била изготвена Покана рег. № 82-00-51-84/26.01.2022 г. за извършване на комплексна проверка за периода от 01.06.2021 г. до 30.08.2021 г. относно транспортната дейност на фирмата от Директора на РД"АА"-В.. Поканата била изготвена на основание чл. 91б, т. 1 от ЗАВП във връзка с чл. 12, ал. 4 и ал. 5 от Наредба № Н-14 от 27.08.2009 г. на МТИТС и била адресирана до управителя на дружеството. Тя съдържала писмено разпореждане до възз. в 7-дневен срок, да предостави в РД "АА" гр. В. документи във връзка с проверка на документацията относно транспортната дейност на дружеството за периода от 01.06.2021 г. до 30.08.2021 г.. В цитираната покана подробно бил изложен списък с изисканите документи и информация сред които: т. 5 тахографски листи за периода на проверката, от 01.06.2021 г. до 30.08.2021 г. по отношение на т.а. Даф с рег.№ В6348ВТ оборудван с аналогов тахограф за конкретно посочени дати, съгласно 10 броя товарителници и и пътни листи. В поканата било посочено още, че документите следва да се представят на проверяващия екип, както и била упомената отговорността, която се носи при непредставяне на изискуемите съгласно чл. 97, ал. 1 от Закона за автомобилните превози /ЗАВП/. Поканата била връчена на 01.02.2022 г. на г-н Добрев – управител на дружеството. До изтичане на 7-дневния срок-08.02.2022 г. визиран в горепосочената наредба за представяне на изисканите документи, въззивното дружество не представило в административната сграда на РД"АА"-В. тахографски листи за периода на проверката използвани в монтирания аналогов тахограф марка "VDO", тип 1318-27, сер. № 3410224 в товарен автомобил марка Даф с рег.№ В6348ВТ от кат. N3. В хода на проверката, било установено, че за дати 07.06.2021 година, 11.06.2021 година, 22.06.2021 година, 29.06.2021 година, 01.07.2021 година, 08.07.2021 година, 15.07.2021 година, 20.07.2021 година, 02.08.2021 година и 16.08.2021 година, видно от 10 броя пътни листи за горепосочените дати и товарителници към тях, копие на приемно-предавателен протокол представен на 08.02.2022 година и декларация от пълномощника от дата 10.03.2022 година, като от горепосочените пътни

листи и товарителници е видно , че е извършван обществен превоз на товари с горепосочения товарен автомобил. Изисканите тахографски листи не били представени до приключване на проверката.

При горните констатации срещу въззивното дружество св. И. съставил АУАН, в който било посочено, че същото е нарушило разпоредбата на чл. 91в, т. 1 от ЗАВП като приел, че нарушението е извършено в гр. В. на 09.02.2022 г., която дата се явява денят следващ датата, на която е изтекъл срокът за предоставяне на информацията с визираната по-горе покана. Актът бил предявен и връчен още същия ден на представляващия въззивното дружество лице, което го подписало с отбелязване, че няма възражения. В срока по чл. 44 от ЗАНН не били подадени и писмени възражения пред АНО.

В последствие въз основа на така съставения АУАН било издадено и обжалваното понастоящем НП на директорът на РД "Автомобилна администрация" –гр. В., в което били възприети изцяло фактическите и правните констатация дадени от актосъставителя, като на основание чл. 104, ал. 7 от ЗАВП наложил на въззивното дружество административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 91в, т. 1 от ЗАВП.

Наказателното постановление било връчено на възз. на 15.10.2021 г. В законоустановения 7-дневен срок, на 21.10.2021 г. /видно от входящия номер/, чрез Директора на РД "АА"-В. в РС-В., била депозирана жалба срещу горепосоченото НП.

Съдът заличи от списъка за свидетели актосъставителят И. тъй като фактите по делото не са спорни между страните.

Съдът кредитира и писмените материали по делото, тъй като същите кореспондират с установената по делото фактическа обстановка и не си противоречат.

Гореописаното се установява от приобщените материали по делото- АУАН, покана, приемо- предавателен протокол, заповед, пълномощно, констативен протокол и от останалите приети по делото писмени доказателства.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно

постановление относно законосъобразността му, обосноваността му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок от надлежна страна –лице спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съдът намира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Лицата, осъществяващи контрол по спазване на правилата за извършване на обществен превоз на пътници и товари и за извършване на превози за собствена сметка, както и на техническата изправност на пътните превозни средства, с които се извършват превозите, са посочени в разпоредбата на чл. 91, ал. 3, т. 5 ЗАВП и това са длъжностните лица от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", каквото безспорно качество притежава и актосъставителя И.. Нормата на чл. 92, ал. 1 от същия закон предоставя правомощие на тези лице, при изпълнение на задълженията си да съставят актове за констатираните нарушения. Нещо повече, според настоящия съдебен състав доколкото ЗАВП не предвижда териториална компетентност на наказващия орган /НП се издава от МТИТС или определени от него длъжностни лица/, то всяко овластено от МТИТС с подобни правомощия лице може да издаде НП. В случая със Заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. /приложена към преписката/ министъра на транспорта, информационните технологии и съобщения е делегирал правомощия на директорите на РД "АА" да издават НП за нарушения по ЗАВП без да обвързва тези правомощия с територията на която са извършени нарушенията. В случая НП е издадено от Аврамов в качеството му на директор на РД "АА"-В., поради което е издадено от компетентен орган.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН.

Безспорно АУАН е съставен в присъствието на един свидетел и това е Юмер присъствал при установяване на нарушението и съставяне на АУАН– видно съдържанието на АУАН. Актът е съставен в присъствието на един свидетел, но това нарушение не е от категорията на съществените, водещи до

опорочаване на производството, тъй като то не рефлектира пряко върху правото на защита на наказания субект да разбере за какво точно нарушение е наказан.

Съдът намира, че липсата на мотиви в НП, защо АНО приема, че не е налице хипотезата на чл. 28 от ЗАНН не е съществено процесуално нарушение от категорията да опорочи НП. По аргумент от разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, административно-наказващият орган има задължение да извърши преценка за наличие на предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН и ако прецени, че случаят е "маловажен", да не издава наказателно постановление, като предупреди устно или писмено нарушителя. Но административно-наказващият орган няма задължение да мотивира така извършената преценка и да изложи съображения като задължителен реквизит от съдържанието на наказателното постановление. С издаването на наказателното постановление последният недвусмислено е изразил становището си, че според него случаят не е маловажен.

При цялостна проверка на атакуваното НП, съдът достигна до извод за основателност на жалбата и наличие на основания за отмяна на НП, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване правото на защита на обвинения субект и неправилно приложение на закона.

Разпоредбата на чл. 104, ал. 7 от ЗАП, за която е ангажирана отговорността на въззника, предвижда отговорността на превозвач, който не съхранява (предл. 1) тахографските листа, разпечатките и извлечените данни от дигиталния тахограф или картата на водача за период 365 дни или отказва да ги предостави за проверка (предл. 2) на контролните органи. Очевидно е че нарушението има две форми на изпълнително деяние. Първата е несъхранение на тахографските листа, разпечатките и извлечените данни от дигиталния тахограф или картата на водача, а втората обективира отказ за предоставянето им при проверка от контролните органи. От обективна страна втората форма на изпълнителното деяние е възможна само ако информацията е била съхранена, в противен случай е налице първата хипотеза на несъхранение на информация. На следващо място от обективна страна, за да е нарушена посочената по-горе разпоредба в хипотезата на непредставяне (не представя в законоустановения срок..... - такова е изпълнителното деяние

вменено на въззивника) следва на първо място да са налице тахографски листи и на следващо място те да бъдат съхранени. Само в тези случаи би могло да бъде осъществено деяние под формата на непредставяне на листи, защото ако тези листи изобщо не са използвани и съставени, то няма как такива изобщо да бъдат съхранени, съответно представени. Тогава ще е налице друго нарушение, но е и вмененото на въззивника.

В конкретния случай няма спор, че въззивното дружество е "превозвач" по смисъла на § 1, т. 5 от ЗАвПр, който дефинира, че "превозвач" е всяко физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, което извършва обществен превоз на пътници и товари с помощта на превозни средства, предназначени за тази цел. Въпросното качество не се оспорва от жалбоподателя, а и се доказва от факта, че същият притежава лиценз за превоз на товари на територията на Република България вписан в съответния регистър, наличен на интернет страницата на ИА "АА" <https://rta.government.bg/images/Image/registri/mp.htm>.

Не е спорно и между страните, че дружеството не е представило на проверяващите в срокът посочен в поканата тахографски листи за периода на проверката използвани в монтирания аналогов тахограф марка "Даф" от категория N3 с рег. № В6348ВТ, оборудван с аналогов тахограф за дати 07.06.2021 година, 11.06.2021 година, 22.06.2021 година, 29.06.2021 година, 01.07.2021 година, 08.07.2021 година, 15.07.2021 година, 20.07.2021 година, 02.08.2021 година и 16.08.2021 година.

Съобразно разпоредбата на чл. 91в, т. 1 от ЗАвПр, за нарушаването на която е санкциониран възз., превозвачите, ръководителите на предприятия и лицата, извършващи превози за собствена сметка, са длъжни да съхраняват най-малко една година след тяхното приключване и да предоставят за проверка от контролните органи: 1. тахографските листове от аналогови тахографи; 2. информацията, извлечена от паметта на дигиталния тахограф и от картата на водача; 3. пътните листове.

Безспорно за превозвачите е въведено задължение да съхраняват най-малко една година след тяхното приключване и да предоставят за проверка от контролните органи тахографските листове от аналогови тахографи – чл. 91в, т. 1 от ЗАвПр. С посочената административнонаказателна норма, като основание за налагане на процесната имуществена санкция – чл. 104, ал. 7 от

ЗАвПр, е предвидена имуществена санкция в размер на 2 000 лв., за превозвач, който не съхранява разпечатките и извлечените данни от дигиталния тахограф или картата на водача за период 365 дни или отказва да ги предостави за проверка от контролните органи. В наказателното постановление обаче, не се съдържа описание на деянието "не съхранява тахографските листове" или на деянието "отказва да ги предостави за проверка от контролните органи"

В контекста на всичко гореизложено посочената правна квалификация на деянието съпоставена с фактическите обстоятелства описани в АУАН, възпроизведени и в НП, сочат на неяснота на предявеното обвинение. Съдът намира, че процесуалните пропуски в съдържанието на АУАН и НП, са съществени - липсва описание на нарушението съобразно изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал., 1, т. 5 от ЗАНН. Не са посочени обстоятелствата, при които е извършено нарушението, което възпрепятства проверката по същество относно изпълнението на задължението по чл. 91в, т. 1 от ЗАвПр. Предявеното обвинение не кореспондира с правната квалификация на деянието. Горните изводи касаят формата на изпълнителното деяние. Очевидно, тенденциозно АНО не е посочил формата на изпълнителното деяние, като не е посочил нарушеното от дружеството предложение посочено в правната норма на чл. 104, ал. 7 от ЗАвПр. Както се посочи по-горе, санкционната разпоредба на чл. 104, ал. 7 от закона предвижда налагане на имуществена санкция на превозвач, който не съхранява за период 365 дни или отказва да предостави за проверка от контролните органи тахографски листи т. е. сред възможните форми на изпълнителното деяние няма "не представя в законоустановения срок", както е посочил АНО в случая. В АУАН и НП административното "обвинение" е отразено като "не представя в законоустановения срок...", т. е. не е посочено дали това се дължи на отказ да ги предостави или е налице другото деяние – превозвачът не ги съхранява. Изхождайки от анализа на относимите материалноправни норми, съдът приема, че формулираното в случая обвинение за непредставяне на процесната информация в срока на поканата не е предвидено като наказуема форма на изпълнителното деяние от законодателя. Такова деяние не е предвидено сред хипотезите на чл. 104, ал. 7 ЗАвП. Изпълнителните деяния в двете хипотези, които са уредени в чл. 104, ал. 7 от ЗАвП се различават по своя фактически състав, поради което и следва

да са описани пълно и точно фактите и обстоятелствата, които определят едно деяние като съставомерно по цитираната разпоредба. В случая фактите в НП не осъществяват нито една от хипотезите на чл. 104, ал. 7 от ЗАвП поради липса на съставомерни елементи в описанието на деянието. Обстоятелства, сочещи на несъхраняване на тахографските листи не са описани в АУАН и в НП и няма формулирано обвинение за това. От друга страна, за да е налице отказ от предоставяне на листите, то такава следва да съществуват и да се съхраняват от превозвача, като отново няма изложени факти и обстоятелства за това, както и надлежно обвинение. Липсва и разследване в горната насока. Не се навеждат факти, че процесните листи не се съхраняват в дружеството. Въпреки, че актосъставителят е получил информация, че тези листи вероятно не се съхраняват /не могат да бъдат намерени/, АНО не е предприел разследване на тези обстоятелства и не е установил причината за непредставяне на тахографските листи.

Налице е пълна неяснота в какво се състои съставомерното бездействие на дружеството-превозвач, поради което същото не е могло да разбере за извършването на какво административно нарушение му е повдигнато обвинение и съответно не е могло да реализира правото си на защита в пълен обем. Горното възпрепятства и съда да извърши проверка има ли допуснато нарушение и правилно ли е било санкционирано същото. Недопустимо е санирането на горните пороци да става по тълкувателен път от материалите по АНП, с разпит на актосъставителя или със съображения в придружителното писмо, с което жалбата е изпратена в съда. Допуснато е съществено процесуално нарушение в административнонаказателното производство, което е основание за незаконосъобразност на издаденото НП и влече неговата отмяна.

Действително една част от съдебните състави на АдмС-В. застъпват становище, че непредоставянето на тахографските листа за проверка от контролните органи е равносилно на отказ да ги предостави. Налице са и множество съдебни актове на Административен съд гр. В., които са с мотиви като изложените в настоящото решение – така напр. Решение № 254 от 18.02.2020 г. на АдмС - В. по к. а. н. д. № 3480/2019 г., Решение № 2390 от 10.12.2019 г. на АдмС - В. по к. а. н. д. № 2960/2019 г., Решение № 2067 от 31.10.2019 г. на АдмС - В. по к. а. н. д. № 1822/2019 г., Решение № 1316 от 28.06.2019 г. на АдмС - В. по к. а. н. д. № 1192/2019 г., Решение № 675 от



11.6.2020 г. на АдмС - В. по к. а. н. д. № 718/2020 г, Решение по к. а. н. д. № 429/2020 г. на АдмС – В. и много други.

В административнонаказателното производство пълното описание на нарушението, както в АУАН, така и в НП е от изключително значение за законосъобразното развитие на самия процес, не само с оглед гарантиране правото на защита на деца в пълен обем, но и поради факта, че това е изискване относно формата на тези актове. Не само пълната липса на релевантни факти, но и частичната такава, която се отнася до основните въпроси във връзка с ангажирането на административнонаказателна отговорност, представлява съществено нарушение на процесуалните правила и самостоятелно основание за отмяна на съответното НП.

Липсата на описание на конкретни факти относно вмененото нарушение, води до невъзможност на съда, а и на нарушителя /с което съществено се нарушава правото му на защита/, да установи какво точно нарушение е извършил, при какви обстоятелства, за да може да бъдат съотнесени фактите към твърдяната за нарушена правна норма. Съгласно чл. 6 ЗАНН административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Административно наказание се налага на нарушителя за конкретно извършено от него нарушение. В случая липсата на посочени в НП конкретни факти, свързани с изпълнителното деяние на административното нарушение, съществено затруднява преценката за съставомерността на деянието.

Посоченото нарушение на процесуалните правила е съществено и основание за отмяна на издаденото НП.

С оглед изложеното, подадената жалба се явява основателна, а атакуваното наказателно постановление – незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

С оглед направеното искане от страните за присъждане на разноски по делото, съдът установи от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на

присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Нормата е процесуална и е приложима от 23.12.2021 г. Съдът се произнася по разностите сторени по делото, което разглежда, когато страните са поискали това.

Разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН предвижда, че в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Нормата на чл. 143, ал. 1 от ЗАНН сочи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разностите по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В разпоредбата на чл. 144 от АПК се сочи, че за неуредените в този дял въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс.

В настоящия случай АНО не е бил представляван от надлежно упълномощен процесуален представител-юрисконсулт. Разноси са поискани със съпроводителното писмо, с което жалбата е изпратена в съда. Същото съдържа и становище на АНО по повдигнатото с НП обвинение, но юрисконсулт или друг служител с юридическо образование не се е явил в съдебното производство. На второ място са налице основания за цялостна отмяна на НП. Поради което предвид изхода на спора, по арг. на противното на чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение по настоящото дело е неоснователно и се отхвърля от съда.

От страна на процесуалния представител на въззивното дружество е депозирано искане за присъждане на разноси. То е направено своевременно, като последният има право на такива предвид изхода на спора – отмяна на обжалвания ЕФ и с оглед разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, препращаща към чл. 143 от Административнопроцесуалния кодекс. От съдържанието на приложения на договор за правна защита и съдействие и приложеното

пълномощно се установява, че жалбоподателят е възложил на адвокат Г. оказването на правна защита и съдействие, изразяващи се в процесуално представителство пред Районен съд В. по обжалване на процесниото НП. Договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 407 лева и е заплатено в брой при подписване на договора, т. е. разходът е направен съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по дело № 6/2012 г. на ОСГТК на Върховния касационен съд. От друга страна съгласно чл.78, ал.5 от ГПК, приложим на основание чл.144 от АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В случая възражение за прекомерност е направено от процесуалния представител на ОД на МВР-В. в депозираните писмени бележки по делото и съдът дължи произнасяне по него. Минималните размерите на адвокатските възнаграждения са уредени в Раздел IV от Наредба № 1 от 7.09.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдебната практика е утвърдила разбирането, че прекомерно е възнаграждението, което не съответства на фактическата и правна сложност на делото. Съгласно Наредбата, в редакцията към момента, когато административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението за адвокатско възнаграждение се определя по правилата на чл. 8, ал. 1 т.2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението. Съгласно чл.8, ал.1, т.2 от Наредбата за защита по дела с определен интерес възнаграждението при интерес от 1000 лв. до 5000 е 300 лв. плюс 7% за горницата над 1000лева. В случая е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. и минималното адвокатско възнаграждение, съобразно горепосочения текст от наредбата е 300 лв. плюс 7 % за горницата на д 1000 да 2000 лева, т.е 370 лева. Съдът намира, че именно посоченият минимален размер от 370 лева ведно с със сумата от 37 лева данък по чл. 36 от ЗДДФЛ следва да бъде присъден в полза на въззивното дружество, тъй като делото не се откроява с никаква фактическа и правна сложност.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, съдът

## **РЕШИ:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0000405/24.06.2022 година, издадено от Директор на РД"АА", гр. В., с което на "С. – 91 04" ЕООД, ЕИК 203309025, със седалище и адрес на управление: област В., гр. В., с правопреемник "БЕТОН КОМЕРС" ЕООД, на основание чл. 104, ал. 7 от ЗАВП на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 91в, т. 1 от ЗАВП.

**ОСЪЖДА** Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-В., да заплати на "С. – 91 04" ЕООД, ЕИК 203309025 сумата от 407.00 лева, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- В. в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – В.: \_\_\_\_\_